

ȘTEFAN NICULESCU

SEXTUPLUM

PENTRU OBOI, CLARINET, FAGOT, PERCUȚIE,
VIOARĂ ȘI VIOLONCEL

Ștefan Niculescu (1927-2008) s-a născut la Moreni, Dâmbovița, a studiat în București la Academia Regală de Muzică (1941-46), Institutul Politehnic (1946-50) și la actuala Universitate Națională de Muzică București (1951-57) – compoziția, cu Mihail Andricu. A participat la Cursurile internaționale de vară de la Darmstadt (1966-69), unde a fost invitat și în calitate de profesor (1993), precum și la Cursurile de vară pentru muzică electronică în Studioul Siemens de la München (1966). Niculescu a predat compoziție și analiză muzicală la Universitatea Națională de Muzică București (1963-87, apoi din nou începând cu 1992), deținând în această instituție și funcția de prorector onorific. A fost invitat *composer-in-residence* prin DAAD în Berlin (1971-72) și la Künstlerhaus Schloß Wiepersdorf (1993). A fondat „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi”, București (23-30 mai 1991, prima ediție). A fost membru al SACEM (Paris), al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România și al Academiei Române.

Pentru creațiile sale i-au fost acordate numeroase distincții, printre care se numără două premii ale Academiei Române (pentru compoziție în 1962, pentru muzicologie în 1972), premii ale UCMR pentru piese simfonice și camerale (1975, '77, '81, '83, '85, '86, '88, '98); Premiul Academiei Franceze pentru colaborarea la monografia *George Enescu* (1972, Editura Academiei Române); patru premii pentru întreaga activitate creatoare: al Festivalului de la Montreux, „International Record Critics' Award” (1985), Premiul „Gottfried von Herder”, Viena (1994), Marele Premiu al UCMR (1994), Marele Premiu „George Apostu” (1994). Creația sa cuprinde 70 de lucrări în aproape toate genurile muzicale (orchestrale, camerale, vocale, operă). Compozițiile și lucrările teoretice i-au fost publicate la Editura Muzicală (București), Editions Salabert (Paris), Schott Ars-Viva Musikverlag (Mainz), Gerig Musikverlag (Köln). Înregistrări cu muzica sa (LP și CD) au fost lansate de Electrecord (București), Erato (Paris), Olympia (London), Attacca (Amsterdam) ș.a.

Printre lucrările importante se numără cele cinci simfonii (1956-97) – Simfonia a II-a *Opus dacicum* (1980), a III-a, *Cantos*

(simfonie concertantă pentru saxofon și orchestră, 1984), a IV-a, *Deisis* (1995), și a V-a, *Litanies* (1997) –, trei cantate (1959-65), *Heteromorphie* pentru orchestră (1967), *Invențiuni* pentru clarinet și pian (1963), *Aforisme de Heraclit* pentru 20 de voci soliste (1969), *Unisonos I și II* pentru orchestră (1970, '71), *Ison I și II* pentru orchestră (1973, '75), *Echos I* pentru vioară (1977), *Sincronie II* pentru orchestră (1981), *Ricerca in uno* pentru sintetizator, clarinet și vioară (1984), *Octuplum* pentru 8 instrumente (1987), *Hétérophonies pour Montreux* pentru 5 instrumente (1986), *Invocatio* (simfonie corală, 1988), *Chant-son* pentru saxofon (1989), *Axion* pentru cor de femei și saxofon (1992), *Psalmus* pentru 6 voci (1993), *Sequentia* pentru 6 instrumente (1994), *Undecimum* pentru 11 instrumente (1998).

Prof. univ. dr. DHC Valentina SANDU-DEDIU
Universitatea Națională de Muzică București

Sextuplum este scris la solicitarea ansamblului „Archaeus” și a conducătorului său, Liviu Dănceanu, cărora le este dedicată. Forma *Sextuplum*-ului rezultă din combinarea eterofoniei cu monodia, polifonia și omofonia, totodată din transformările lor constante. Scările non-octaviante permit coexistența diatonicului și a cromaticului (uneori a micro-intervalelor). Ritmul combină pulsațiile perceptibile (*giusto*) și pulsațiile imperceptibile (*rubato*). Discursul sonor încorporează câteva arhetipuri ale muzicii bizantine din România. La fel ca și ultimele mele opusuri, *Sextuplum* este în același timp o incantație, o invocație și o *supplication* pentru o ceremonie imaginară.

Ștefan NICULESCU

(text preluat din Caietul-Program al festivalului „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi”, 23-30 mai 1994, p. 77-78)

ȘTEFAN NICULESCU

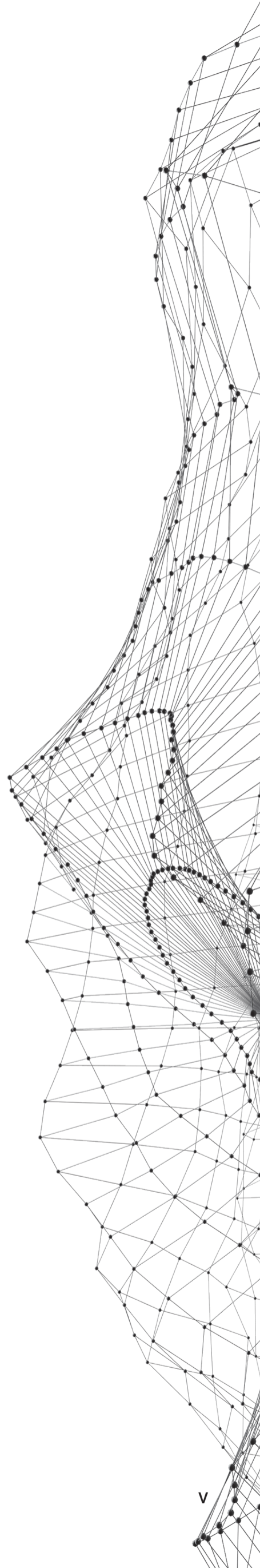
SEXTUPLUM

FOR OBOE, CLARINET, BASSOON, PERCUSSION,
VIOLIN AND CELLO

Born in Moreni, Dâmbovița, Ștefan Niculescu (1927-2008) moved to Bucharest to study at the Royal Academy of Music (1941-46), the Polytechnic Institute (1946-50) and the current National University of Music Bucharest (1951-57) – composition, with Mihail Andricu. He took part in the Darmstadt International Summer Courses for New Music (1966-1969), where he also taught (1933), as well as in the Summer Courses of the Siemens-Studio for Electronic Music in Munich (1966). Niculescu taught Composition and Musical Analysis at the National University of Music Bucharest (1963-87, and again from 1992), whose Honorary Prorector he was. Receiving a DAAD grant, he was invited as Composer-in-Residence in Berlin (1971-72) and at the Künstlerhaus Schloß Wiepersdorf (1993). He founded the Bucharest International New Music Week (May 23-30, 1991, first edition) and he was a member of SACEM (Paris), of the Union of Romanian Composers and Musicologists, and of the Romanian Academy.

He was bestowed with many distinctions, among which two Romanian Academy awards (for composition in 1962 and for musicology in 1974), the UCMR symphonic and chamber music awards (1975, '77, '81, '83, '85, '86, '88, '98), the Prix de l'Académie Française for his collaboration on the monograph *George Enescu* (1972, Romanian Academy Publishing House), four oeuvre awards of the Montreux Festival, the International Record Critics' Award (1985), the Herder Prize (Vienna, 1994), the UCMR Grand Prize (1994), the "George Apostu" Grand Prize (1994). His output numbers 70 works in almost all musical genres (orchestral, vocal, opera, and chamber music). His compositions, studies and articles were published by Editura Muzicală (Bucharest), Editions Salabert (Paris), Schott Ars-Viva Musikverlag (Mainz), Gerig Musikverlag (Cologne). Recordings with his music were released by Electrecord (Bucharest), Erato (Paris), Olympia (London), and Attacca (Amsterdam), among others.

His major works include the five symphonies (1956-97) – Symphony no. 2 *Opus dacicum* (1980), no. 3 *Cantos* (sinfonia concertante for saxophone and orchestra, 1984), no. 4 *Deisis*

(1995), and no. 5 *Litanies* (1997) –, three cantatas (1959-65), *Heteromorphie* for orchestra (1967), *Inventions* for clarinet and piano (1963), *Heraclitus Aphorisms* for 20 solo voices (1969), *Unisonos I* and *II* for orchestra (1970, '71), *Ison I* and *II* for orchestra (1973, '75), *Echos I* for violin (1977), *Synchrony II* for orchestra (1981), *Ricercare in uno* for synthesizer, clarinet and violin (1984), *Octuplum* for 8 instruments (1987), *Hétérophonies pour Montreux* for 5 instruments (1986), *Invocatio* (choral symphony, 1988), *Chant-son* for saxophone (1989), *Axion* for female choir and saxophone (1992), *Psalmus* for 6 voices (1993), *Sequentia* for 6 instruments (1994), *Undecimum* for 11 instruments (1998).

Professor Valentina SANDU-DEDIU
National University of Music Bucharest

Sextuplum is commissioned by and dedicated to the Archeus Ensemble and his leader, Liviu Dănceanu. Its form is the result of a combination of heterophony, monody, polyphony, and homophony, and of the constant transformations they undergo. The non-octave-repeating scales allow the coexistence of the diatonic and the chromatic (sometimes of microtones too). The rhythm combines the discernible (*giusto*) and irregular (*rubato*) beats. The musical discourse incorporates several Romanian Byzantine music archetypes. As in my most recent works, *Sextuplum* is at the same time an incantation, an invocation and a supplication for an imaginary ceremony.

Ștefan NICULESCU

(This text reproduces the author's presentation for the program of the International New Music Week, May 23-30, 1994, pp. 77-78)

Sextuplum

Ștefan Niculescu

$\text{♩} = 60$

Oboe *sfz* *sfz*

Clarinet in B \flat *sfz* *sfz*

Bassoon *sfz* *sfz*

Vibraphone *sfz* *(p)* *(p)*

Violin *sfz* *sfz*

Cello *sfz* *sfz*

Ob. *sfz* *sfz* *f*

B \flat Cl. *sfz* *sfz* *f*

Bsn. *sfz* *sfz* *f*

Vib. *(p)* *mf* *mf* *f*

Vln. *sfz* *mf* *f*

Vc. *sfz* *sfz* *f*

6

Ob. *ff* *ff pp* *ff* *p* *mf*

♭Cl. *ff* *ff pp* *ff* *p* *mf*

3sn. *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f*

Vib. *ff* *f* *f* *f* *f*

Vln. *f* *ff pp* *ff* *p* *mf*

Vc. *f* *f* *p* *mf*

8va vibr.

3 3

10

Ob. *p* *pp* *f*

♭Cl. *p* *pp* *f*

3sn. *p* *pp* *f*

Gg. *f*

Vib. *f* *f* *f* *f*

Vln. *p* *pp* *f*

Vc. *p* *pp* *f*

3 3